

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobkyně: **A P.**, narozena X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MV-18089-4/SO-2024 ze dne 5. 3. 2024

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2024, kterým byly nově posouzeny důvody neudělení dočasné ochrany se závěrem, že je dán důvod pro neudělení dočasné ochrany podle § 4 odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 65/2022 Sb.“) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. l) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobkyně nesplňuje žádnou z podmínek pro udělení dočasné ochrany. Nadepsanému rozhodnutí přitom předcházela Informace o důvodech neudělení dočasné ochrany Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 18. 12. 2023, č. j. OAM-324481-7/DO-2023, vydaná podle § 3 zákona č. 65/2022 Sb. ve spojení s § 4 odst. 2 zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dočasné ochraně“), kterou žalobkyni ze stejných důvodů nebylo uděleno oprávnění k pobytu na území za účelem dočasné ochrany.
- Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení.
- Lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je obecně upravena v § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ze kterého plyne, že *žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.*
- Podle § 4 odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb. platí, že *na řízení o udělení dočasné ochrany se obdobně použijí ustanovení zákona o pobytu cizinců na území České republiky o udělování víza k pobytu*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nad 90 dnů za účelem strpení pobytu na území České republiky. Podle odstavce 3 téhož ustanovení, nestanoví-li tento zákon jinak, použije se na udělování dočasné ochrany podle tohoto zákona zákon o dočasné ochraně cizinců. Ve věcech, které zákon o dočasné ochraně cizinců neupravuje, se použije zákon o pobytu cizinců na území České republiky.

5. Z § 5 odst. 7 zákona č. 65/2022 Sb. přitom vyplývá, že *ve věci neudělení nebo odnětí dočasné ochrany se použije zákon o dočasné ochraně cizinců*. Důvodová zpráva k zákonu č. 65/2022 Sb. současně uvádí, že je explicitně stanoveno, že zákon o dočasné ochraně cizinců se použije pro případná řízení o odnětí nebo ve věci neudělení dočasné ochrany.
6. Podle § 17 odst. 1 zákona o dočasné ochraně cizinců platí, že *žalobu proti rozhodnutí ministerstva lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí* (důraz doplněn soudem).
7. V kontextu nyní řešené věci je nutno dále upozornit na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2023, č. j. 5 Azs 39/2023-24. Z něj vyplývá, že *„žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza podle § 180e zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, kterou cizinec podal poté, co byl informován o důvodech neudělení dočasné ochrany s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) téhož zákona ve spojení s § 4 odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, je řádným oprávněným prostředkem ve smyslu § 5 a § 68 písm. a) s. ř. s., který je třeba vyčerpat před podáním žaloby ve správním soudnictví“*. Nejvyšší správní soud zároveň v tomto rozsudku vyložil, že *„stěžovatelka může podat žalobu až poté, co bude o její žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza rozhodnuto. Dlužno dodat, že soudní výluka v § 171 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců dopadající na rozhodnutí o neudělení dlouhodobého víza a rozhodnutí o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza se zde neuplatní. Ve své podstatě se totiž nejedná o neudělení víza, nýbrž neudělení dočasné ochrany – žalovaný svým rozhodnutím vlastně vyloučil stěžovatelku z dočasné ochrany a tato má možnost domáhat se soudní ochrany. Opačný závěr by byl v rozporu s § 17 zákona o dočasné ochraně, jehož použití Lex Ukrajina nevylučuje [a contrario § 4 odst. 2 písm. a)], naopak na tento zákon výslovně odkazuje (§ 4 odst. 3)“*. Nejvyšší správní soud zde také vyslovil, že právě *„§ 17 zákona o dočasné ochraně výslovně zaručuje soudní přezkum rozhodnutí ve věci dočasné ochrany, byť po vyčerpání řádného oprávněného prostředku“*.
8. Zdejší soud současně poukazuje na usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2023, č. j. 8 A 6/2023-13, který v obdobném případě vyhodnotil, že *„žalobu ve věci dočasné ochrany je v souladu s § 17 odst. 1 zákona o dočasné ochraně třeba podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení (konečného) rozhodnutí“*, jakož i usnesení téhož soudu ze dne 21. 7. 2022, č. j. 10 A 58/2022-25, podle kterého *„cizinci v případech dočasné ochrany dle zákona č. 65/2022 Sb. přístup k soudnímu přezkumu přiznává speciální pravidlo v § 17 zákona o dočasné ochraně cizinců ve spojení s § 4 odst. 3 zákona č. 65/2022 Sb. a má proto aplikační přednost před výlukou ze soudního přezkumu dle § 171 zákona o pobytu cizinců“*.
9. Na základě shora uvedené právní úpravy a citované judikatury tak soud konstatuje, že se v nyní řešené věci v souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s. uplatní zvláštní lhůta pro podání žaloby podle § 17 odst. 1 zákona o dočasné ochraně, tj. patnáct dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí.
10. Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek*. Podle odstavce 2 věty první téhož ustanovení *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty*. Podle

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odstavce 3 věty první téhož ustanovení, *případne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den*. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

11. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 11. 3. 2024. Tuto skutečnost žalobkyně potvrdila i v textu žaloby.
12. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle dnů bylo tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí pondělí 11. 3. 2024, patnáctidenní **lhůta pro podání žaloby** počala plynout v úterý 12. 3. 2024 a **skončila v úterý 26. 3. 2024**.
13. Pro zachování lhůty k podání žaloby tudíž bylo třeba, aby ji žalobkyně nejpozději dne 26. 3. 2024 předala soudu nebo jemu zaslala prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předala orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobkyně neučinila, neboť žalobu soudu prostřednictvím držitele poštovní licence zaslala až dne 5. 4. 2024, jak vyplývá z informace České pošty o zásilce č. EE212670520CZ (založena v soudním spisu včetně obálky dotčené zásilky), tj. po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro podání žaloby proti napadenému rozhodnutí. Lhůta pro podání žaloby tedy v nyní řešené věci nebyla zachována. K tomu soud pro úplnost dodává, že žaloba byla dne 8. 4. 2024 doručena Městskému soudu v Praze, který ji následně ve smyslu § 17 odst. 2 zákona o dočasné ochraně usnesením ze dne 15. 4. 2024, č. j. 19 A 13/2024-17, postoupil zdejšímu soudu jako místně příslušnému.
14. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že žalobkyně podala žalobu **opožděně**, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená patnáctidenní lhůta k jejímu podání. Soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu pro opožděnost odmítl.
15. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. dubna 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.